

Bryssel 13.11.2018
COM(2018) 740 final

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

radiolaitedirektiivin 2014/53/EU toiminnasta

SISÄLTÖ

1. Johdanto.....	2
2. Sujuvampi siirtyminen ja johdonmukaisuus.....	4
2.1. Työpaja	4
2.2. Sähköalan uusien direktiivien soveltamispäivää koskevat ohjeet	5
2.3. Radiolaitedirektiiviä käsittelevä opas.....	5
3. Toiminta.....	6
3.1. Täytäntöönpanotoimenpiteistä ilmoittaminen.....	6
3.2. Soveltaminen ETA:n EFTA-valtioissa	6
3.3. Vaatimustenmukaisuuden arviointi	7
3.4. Markkinavalvonta (vaatimustenmukaisuus ja parempi yhteistyö)	9
3.5. Komitea (TCAM)	11
4. Yhdenmukaistetut standardit.....	12
4.1. Yhdenmukaistettujen standardien tarkoitus	12
4.2. Yhdenmukaistettujen standardien laatiminen.....	13
4.3. Komission toteuttamat toimet ongelmien ratkaisemiseksi	14
4.4. Eriytilanteet ja ratkaisut	15
4.4.1. WiFi-standardi (EN 301 893)	15
4.4.2. Yhdenmukaistetut standardit, jotka eivät sisältäneet vastaanottimen suorituskykyparametreja koskevia eritelmiä	16
4.5. Radiolaitedirektiivin mukaisten yhdenmukaistettujen standardien asema	16
5. Vaatimukset.....	16
5.1. Uuteen lähestymistapaan perustuvat vaatimukset	16
5.2. Komissiolle siirretty valta antaa delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä.....	17
5.2.1. Direktiivin 3 artiklan 3 kohta (olennaiset lisävaatimukset) ja 4 artikla (radiolaitteiden ja ohjelmistojen yhdistelmät)	17
5.2.2. 5 artikla (rekisteröinti).....	21
5.2.3. Muut säännökset.....	21
5.3. Tarpeettomien hallinnollisten velvoitteiden ja monitulkintaisuuksien poistaminen	21
6. Päätelmät	23
Liite	26
Radiolaitedirektiivillä käyttöön otetut muutokset	26

1. Johdanto

Kone- ja laitteollisuudella on strateginen merkitys Euroopan taloudessa. Se tuottaa noin 30 prosenttia EU:n valmistusteollisuuden arvonlisäyksestä ja tuo käyttöön teknisiä ratkaisuja, jotka ovat EU:n tärkeimpien toimintalinjojen kannalta merkityksellisiä. Ympäristöystävällisten, innovatiivisten ja älykkäiden sähköisten ja mekaanisten laitteiden ansiosta saadaan koko talouteen enemmän ja parempia työpaikkoja sekä puhtaampia, tehokkaampia ja kilpailukykyisempiä tuotteita ja palveluja. Kone- ja laitteollisuus tukee merkittävällä tavalla muita toimialoja ja tuottaa pääomahyödykkeitä ja välituotteita ja -palveluja kaikille talouden aloille.

Keskeisiin Euroopan unionin (EU) sähkö- ja elektroniikkateollisuuden alan säädöksiin kuuluu radiolaitedirektiivi¹, jolla perustetaan radiolaitteiden sisämarkkinoille saattamista koskeva sääntelyjärjestelmä. Direktiiviä sovelletaan joitain poikkeuksia lukuun ottamatta radiotaajuuksia käyttäviin tuotteisiin (radiolaitteisiin)². Muita sähkö- ja elektroniikkateollisuuden alan säädöksiä ovat pienjännitedirektiivi 2014/35/EU³ ja sähkömagneettista yhteensopivuutta koskeva direktiivi 2014/30/EU⁴.

Radiolaitedirektiivin soveltamisalaan kuuluviin radiolaitteisiin ei sovelleta direktiiviä 2014/35/EU eikä direktiiviä 2014/30/EU⁵. Radiolaitteiden on kuitenkin täytettävä näiden direktiivien olennaiset vaatimukset, koska radiolaitedirektiivin 3 artiklan 1 kohdassa viitataan niiden olennaisiin vaatimuksiin.

Radiolaitedirektiivi julkaistiin EU:n virallisessa lehdessä 22. toukokuuta 2014, se tuli voimaan 11. kesäkuuta 2014 ja sitä on sovellettu 13. kesäkuuta 2016 lähtien. Sillä kumottiin radio- ja telepätelaitteista annettu direktiivi 1999/5/EY⁶. Radiolaitedirektiivissä säädetään

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/53/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 1999/5/EY kumoamisesta (EUVL L 153, 22.5.2014, s. 62).

² Direktiivin 1 artiklassa täsmennetään direktiivin soveltamisala ja 2 artiklassa määritellään termi ”radiolaitteet”.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/35/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, tietyllä jännitealueella toimivien sähkölaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 357).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/30/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 79).

⁵ Radiolaitedirektiivin 1 artiklan 4 kohdassa säädetään, että sen soveltamisalaan kuuluviin radiolaitteisiin ei sovelleta direktiiviä 2014/35/EU, ja direktiivin 2014/30/EU 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään, ettei kyseistä direktiiviä (2014/30/EU) sovelleta radiolaitteisiin.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1999, radio- ja telepätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta (EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10).

yhden vuoden siirtymäajasta, joka päättyi 12. kesäkuuta 2017 (48 artikla). Siirtymäkauden aikana valmistajat saattoivat saattaa markkinoille radiolaitteita, jotka olivat joko radiolaitedirektiivin tai ennen 13. kesäkuuta 2016 sovelletun EU:n lainsäädännön (esim. direktiivi 1999/5/EY) mukaisia.

Radiolaitedirektiivillä yhdenmukaistettiin direktiivi 1999/5/EY uuden lainsäädäntökehityksen kanssa⁷. Uudistuksessa otettiin huomioon tarve parantaa markkinavalvontaa lähinnä ottamalla käyttöön valmistajia, maahantuojia ja jakelijoita koskevia jäljitettävyyksivaatimuksia. Direktiivissä säädetään myös mahdollisuudesta antaa delegoituja säädöksiä, joissa edellytetään niiden radiolaiteluokkien ennakkorekisteröintiä, joiden osalta vaatimukset täyttyvät heikosti. Utta on myös se, että soveltamisalaan kuuluvat pelkästään lähetysten vastaanottamiseen tarkoitettut radio- ja televisiolaitteet ja että tiettyjä hallinnollisia vaatimuksia on yksinkertaistettu. Radiolaitedirektiivin ja direktiivin 1999/5/EY lyhyt vertailu on esitetty liitteessä.

Radiolaitedirektiivissä komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä tietyistä aiheista. Radiolaitedirektiivin 44 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissiolle siirretään 11. päivästä kesäkuuta 2014 viiden vuoden ajaksi valta antaa delegoituja säädöksiä. Siinä edellytetään, että komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viisivuotiskauden päättymistä (eli viimeistään 10. syyskuuta 2018).

Lisäksi radiolaitedirektiivin 47 artiklan 2 kohdan mukaan komissio tarkastelee radiolaitedirektiivin toimintaa ja antaa siitä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viimeistään 12. kesäkuuta 2018 ja sen jälkeen joka viides vuosi.

Radiolaitedirektiivin 47 artiklan 2 kohdan mukaisessa kertomuksessa on väistämättä tietoja toteutetuista tai toteutettavista aloitteista, joilla valmistellaan radiolaitedirektiivin mukaisia delegoituja säädöksiä, eli siinä raportoidaan myös 44 artiklan 2 kohtaan liittyvistä aiheista. Lisäksi 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun kertomuksen antamisajankohta on hyvin lähellä saman direktiivin 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun kertomuksen antamisajankohtaa.

Tämä kertomus on näin ollen sekä radiolaitedirektiivin 44 artiklan 2 kohdassa että 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kertomus. Radiolaitedirektiivin 47 artiklan 2 kohdan mukaan tässä kertomuksessa tarkastellaan radiolaitedirektiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja direktiivin toimintaa sekä asiaa koskevien standardien laatimisessa tapahtunutta kehitystä⁸ ja televiestintäalan vaatimustenmukaisuuden arviointi- ja markkinoiden valvontakomitean

---

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja neuvoston päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

⁸ Tämän kertomuksen kohta 4.

(TCAM) toimia⁹. Siinä annetaan myös tietoja asioista, joka koskevat 47 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, jossa viitataan yhtenäiseen järjestelmään,¹⁰ 47 artiklan 2 kohdan d alakohtaa, jossa viitataan kuluttajansuojaan,¹¹ 47 artiklan 2 kohdan e alakohtaa, jossa viitataan yleislatureihin,¹² ja 47 artiklan 2 kohdan f alakohtaa, jossa viitataan sähköiseen merkintään¹³. Lopuksi kertomuksessa esitetään radiolaitedirektiivin 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksityiskohtaisia ja ajantasaisia tietoja säädösvallan siirrosta¹⁴.

Tämä on ensimmäinen 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kertomus, ja se on laadittu vain vajaa vuosi siirtymäkauden päättymisen jälkeen. Siksi on liian aikaista esittää yksityiskohtaisia tietoja kaikista radiolaitedirektiivin 47 artiklan 2 kohdassa luetelluista aiheista ja tehdä yleisiä päätelmiä radiolaitedirektiivin vaikuttavuudesta. Radiolaitedirektiivin 47 artiklan 2 kohdan mukaan kertomus on laadittava joka viides vuosi eli seuraava kertomus laaditaan ja annetaan vuonna 2023.

2. Sujuvampi siirtyminen ja johdonmukaisuus

2.1. Työpaja

Koska radiolaitedirektiivillä otetaan käyttöön muutoksia, jäsenvaltiot ja sidosryhmät esittivät radiolaitedirektiivin soveltamista sekä tiettyjen säännösten tulkintaa koskevia kysymyksiä, jotka liittyivät erityisesti direktiivin soveltamisalaan. Sen vuoksi komissio järjesti avoimen työpajan Brysselissä marraskuussa 2014. Työpajan tavoitteena oli käsitellä radiolaitedirektiivin täytäntöönpanoa koskevia kysymyksiä, jotta jäsenvaltiot olisivat valmiita laatimaan kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet ajoissa ja johdonmukaisesti ja sidosryhmät (esim. teollisuus ja ilmoitetut laitokset) olisivat valmiita soveltamaan radiolaitedirektiiviä yhdenmukaisesti sen soveltamisen aloituspäivästä alkaen.

Laaja osallistujajoukko (noin sata osallistujaa) edusti pääasiassa jäsenvaltioita, EFTA¹⁵-valtioita, eurooppalaisia standardointiorganisaatioita, toimialajärjestöjä, ilmoitettuja laitoksia

---

⁹ Tämän kertomuksen kohta 3.5.

¹⁰ Tämän kertomuksen kohdat 2 ja 3.

¹¹ Tämän kertomuksen kohdat 3.4 ja 5.1.

¹² Tämän kertomuksen kohta 5.2.1.

¹³ Tämän kertomuksen kohta 5.3.

¹⁴ Tämän kertomuksen kohta 5.2.

¹⁵ Euroopan vapaakauppaliitto.

ja kuluttajajärjestöjä. Myöhemmin komission verkkosivustolla julkaistiin kysymyksiä ja vastauksia sisältävä asiakirja¹⁶.

2.2. Sähköalan uusien direktiivien soveltamispäivää koskevat ohjeet

Jäsenvaltioille ja sidosryhmille oli tarpeen antaa ohjeita, joissa selvitetään yksityiskohtaisesti sähköalan uusien direktiivien (direktiivin 2014/30/EU, direktiivin 2014/35/EU ja radiolaitedirektiivin) soveltamista tuotteen markkinoillesaattamispäivän osalta. Sen vuoksi komission yksiköt laativat aiheesta ohjeet, jotka julkaistiin komission verkkosivustolla¹⁷.

Ohjeissa selvennetään, mitä sähköalan direktiiviä kulloinkin on sovellettava, ottaen huomioon tuotteen markkinoillesaattamispäivä, radiolaitedirektiivin siirtymäkausi, sähköalan vanhojen ja uusien direktiivien soveltamisala sekä näiden direktiivien soveltamisen alkamispäivät.

2.3. Radiolaitedirektiiviä käsittelevä opas

Toukokuussa 2017 komission verkkosivustolla julkaistiin uusi radiolaitedirektiiviä käsittelevä opas¹⁸. Opas on tarkoitettu käsikirjaksi kaikille osapuolille, joihin radiolaitedirektiivi vaikuttaa suoraan tai välillisesti, ja sen tarkoituksena on helpottaa radiolaitedirektiivin tulkittamista. Opas ei ole oikeudellisesti sitova.

Oppaassa selostetaan ja selvennetään joitakin radiolaitedirektiivin soveltamiseen liittyviä tärkeimpiä kysymyksiä, kuten soveltamisalaa, olennaisia vaatimuksia, sovellettavia vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä ja joitakin talouden toimijoille asetettuja erityisvelvoitteita. Se laadittiin yhteistyössä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien (toimialajärjestöjen, kuluttajajärjestöjen, ilmoitettujen laitosten ja eurooppalaisten standardointielinten) kanssa.

Kesäkuussa 2018 komission yksiköt julkaisivat oppaan päivitetyn version, jonka myös televiestintäalan vaatimustenmukaisuuden arviointi- ja markkinoiden valvontakomitea (TCAM)¹⁹ hyväksyi. Se sisältää selvennyksiä oppaan ensimmäisen version julkaisemisen jälkeen esitettyihin kysymyksiin sekä päivitettyjä viittauksia. Siinä esimerkiksi selvennetään,

¹⁶

https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp?FormPrincipal:_idcl=FormPrincipal:_id1&FormPrincipal_SUBMIT=1&id=2c3f2fd2-7a1e-498b-b256-c7c85e96891a&javax.faces.ViewState=Wxo%2B3DiKvC1sgfiJgWiFpwTJEIzCb7sHCA1Tg7Y4WroVCye3RKhZnoGa5AxXOt1iNR9YAQMN7hmkBcHBMzQVh6vbC225GAC2nNQAJ95%2B6qjnODVKE9YgTSrWWN5p7lXZP4NIUih%2Ft2Xjfli4tplfoU1%2BqU%3D

¹⁷ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/ec-support_en

¹⁸ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive_en

¹⁹ Ks. TCAM-komiteaa koskeva kohta 3.5.

sovelletaanko radiolaitedirektiiviä radiomoduuleihin, annetaan ajantasaista tietoa radiolaitedirektiivin sovellettavuudesta miehittämättömiin ilma-aluksiin (drooneihin) ja viitataan yhdistettyjä laitteita koskeviin lisäohjeisiin²⁰.

3. Toiminta

3.1. Täytäntöönpanotoimenpiteistä ilmoittaminen

Radiolaitedirektiivin 49 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin (eli radiolaitedirektiivin) noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 12. kesäkuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Heinäkuuhun 2016 mennessä 14 jäsenvaltiota oli ilmoittanut kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteensä. Komissio lähetti näin ollen heinäkuussa 2016 virallisen ilmoituksen niille 14 jäsenvaltiolle, jotka eivät olleet noudattaneet 49 artiklan 1 kohdan vaatimusta. Vuoden 2017 loppuun mennessä kaikki jäsenvaltiot olivat ilmoittaneet vähintään yhden kansallisen säädöksen, jolla direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Radiolaitedirektiivi on näin ollen pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, ja radiolaitedirektiivin 49 artiklan 1 kohtaa koskevat rikkomusmenettelyt on päätetty. Rikkomusmenettelyjä koskevat jäsenvaltiokohtaiset tiedot ovat saatavilla komission tietokannasta.²¹

Komission yksiköt eivät saaneet valituksia sellaisista radiolaitedirektiivin mukaisten radiolaitteiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvistä ongelmista, jotka olisivat johtuneet radiolaitedirektiivin täytäntöönpanon myöhästymisestä.

3.2. Soveltaminen ETA:n EFTA-valtioissa

Radiolaitedirektiiviä sovelletaan ETA:n²² EFTA²³-valtioissa (Norja, Islanti ja Liechtenstein), koska se on sisällytetty ETA-sopimukseen ETA:n sekakomitean päätöksellä²⁴ ja kyseiset valtiot ovat myöhemmin saattaneet sen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

---

²⁰ Nämä lisäohjeet koskevat sähköalan direktiivien soveltamista muihin kuin radiotuotteisiin (kuten kodinkoneisiin), kun ne toimivat radiolaitteiden kanssa, sekä sähkö-/elektroniikkalaitteisiin, kun ne sisältyvät tai liitetään muihin kuin sähkölaitteisiin (esim. kenkiin ja huonekaluihin). Ohjeet on julkaistu komission verkkosivustolla osoitteessa

http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/ec-support_en

²¹ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=fi

²² Euroopan talousalue.

Sveitsi on muuttanut kansallista lainsäädäntöään²⁵ vastaamaan radiolaitedirektiiviä. EU:n ja Sveitsin välisen 1. kesäkuuta 2002 voimaan tulleen vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen²⁶ liitteen I asiaa koskevaa lukua 7 on muutettu²⁷ vastaamaan uutta EU:n säännöstöä ja sitä vastaavaa Sveitsin lainsäädäntöä.

3.3. Vaatimustenmukaisuuden arviointi

Komission yksiköt lähettivät toukokuussa 2015 kirjeen kaikille jäsenvaltioille ja kehottivat niitä ilmoittamaan radiolaitedirektiivin mukaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksensa edellyttäen, että radiolaitedirektiivin asiaa koskevat säännökset oli saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kirjeessä myös korostettiin sitä, että kumotun direktiivin mukaisten ilmoitettujen laitosten nimitykset peruutetaan 13. kesäkuuta 2017 lähtien (eli radiolaitedirektiivin 48 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden jälkeen).

Siirtymäkauden loppuun (eli 12. kesäkuuta 2017) mennessä oli ilmoitettu 61 laitosta, vuoden 2017 loppuun mennessä neljä muuta laitosta oli ilmoitettu, ja huhtikuun 2018 loppuun mennessä näiden laitosten määrä oli 70²⁸.

Radiolaitedirektiivin mukaisten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittamisessa ei ole havaittu erityisiä ongelmia. Komission tietoon ei myöskään ole tullut, että ilmoitettujen laitosten työtaakka olisi liian suuri tai että ne eivät pystyisi suorittamaan tehtäviään. Vaikka yhdenmukaistettujen standardien julkaiseminen viivästyi (tarkempia tietoja on kohdassa 4) ja tämän seurauksena ilmoitetulta laitokselta edellytettiin toimia tiettyjen vaatimusten osalta,²⁹ komission tietoon ei tullut, että niiden työtaakka olisi liian suuri.

---

²³ Euroopan vapaakauppaliitto.

²⁴ ETA:n SEKAKOMITEAN päätös N:o 89/2016, tehty 29 päivänä huhtikuuta 2016, ETA-sopimuksen liitteen II (Tekniset määräykset, standardit, testaus ja varmentaminen) muuttamisesta (COM/2012/0584 final).

²⁵ Ordinance of 25 November 2015 on Telecommunications Equipment (OPT) (RO 2016 179) (televiestintälaitteista 25. marraskuuta 2015 annettu asetus) ja Ordinance of 26 May 2016 of the Federal Office of Communications (OFCOM) on Telecommunications Equipment (RO 2016 1673) (televiestintälaitteista 26. toukokuuta 2016 annettu liittovaltion viestintäviraston asetus), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 15. kesäkuuta 2017 (RO 2017 3201).

²⁶ EYVL L 114, 30.4.2002, s. 369, sellaisena kuin se on muutettuna.

²⁷ Sekakomitean päätös N:o 1/2017, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2017 (EUVL L 323, 7.12.2017, s. 51–102).

²⁸ Näihin sisältyvät EU- ja ETA-valtioiden ja vastavuoroista tunnustamista koskevan sopimuksen tehneiden valtioiden ilmoittamat laitokset. Luettelo, joka sisältää yksityiskohtaiset ja ajantasaiset tiedot, on saatavilla osoitteessa <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/nando/>

²⁹ Direktiivin 3 artiklan 2 ja 3 kohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi, mutta 3 artiklan 1 kohdan vaatimusten osalta ei ole tällaista velvollisuutta.

Radiolaitedirektiivi on uuden lähestymistavan mukainen direktiivi. Se perustuu lähinnä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta koskevaan järjestelmään, jossa valmistajat veloitetaan sertifioidaan omat tuotteensa ja säilyttämään tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevat tekniset asiakirjat, jotka valvontaviranomaiset tarkastavat.

Kolmannen osapuolen (tässä tapauksessa ilmoitetun laitoksen) on oltava mukana erityisissä ja poikkeuksellisissa tilanteissa³⁰. Aikaisemmin valmistajat halusivat usein vahvistuksen ilmoitetulta laitokselta, vaikka tämä ei ollut tarpeen, koska ne olivat soveltaneet asiaa koskevia yhdenmukaistettuja standardeja³¹. Nähtäväksi jää, rohkaiseeko vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukauttaminen uuteen lainsäädäntökehykseen valmistajia hakemaan vahvistusta ilmoitetulta laitokselta ainoastaan direktiivissä säädettyissä erityistilanteissa, mikä alentaisi hallintokustannuksia.

Radiolaitedirektiivissä vahvistetuilla yksityiskohtaisilla vaatimuksilla, jotka vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on täytettävä, pyritään varmistamaan, että näiden laitosten toiminta on kauttaaltaan riittävää ja korkeatasoista. Koska monien valtioiden kanssa on tehty vastavuoroista tunnustamista koskevat sopimukset,³² valmistajat voivat hyötyä pääsystä laajemmille markkinoille.

Ilmoitettujen laitosten alakohtainen ryhmä, Radio Equipment Directive Compliance Association (REDCA),³³ edistää lainsäädännön tehokasta täytäntöönpanoa yhteistyössä radiolaitedirektiivillä perustetun televiestintäalan vaatimustenmukaisuuden arviointi- ja markkinoiden valvontakomitean (TCAM)³⁴ kanssa ja helpottaa vaatimustenmukaisuuden arviointikäytäntöjen lähentymistä. REDCA toimii yhdessä asianomaisten järjestöjen, kuten Euroopan telealan standardointilaitoksen (ETSI), sähköisen viestinnän komitean (ECC) ja hallinnollisen yhteistyön ryhmän (ADCO RED),³⁵ kanssa. On yleisesti tunnustettua, että vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen yhdenmukainen soveltaminen helpottaa avointen ja kilpailukykyisten markkinoiden aikaansaamista koko Eurooppaan.

---

³⁰ Ilmoitetun laitoksen on tehtävä radiolaitedirektiivin 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen olennaisten vaatimusten osalta vaatimustenmukaisuuden arviointi, kun yhdenmukaistettuja standardeja ei sovelleta tai sovelleta osittain tai jos niitä ei ole.

³¹ Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Toinen tilannekatsaus radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun direktiivin 1999/5/EY toimivuuteen” (COM/2010/0043).

³² https://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/international-aspects/mutual-recognition-agreements_en

³³ Direktiivin 38 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ilmoittamat laitokset osallistuvat ilmoitettujen laitosten alakohtaisen ryhmän työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

³⁴ Ks. TCAM-komiteaa koskeva kohta 3.5.

³⁵ ADCO RED -ryhmän osalta ks. kohta 3.4.

3.4. Markkinavalvonta (vaatimustenmukaisuus ja parempi yhteistyö)

Kaiken kaikkiaan radiolaitedirektiivillä, jossa sovelletaan asetuksessa (EY) 765/2008³⁶ vahvistettuja tuotteiden markkinavalvontaa koskevia puitteita, parannetaan ja tehostetaan kansallisten markkinavalvontaviranomaisten välistä yhteistyötä, joka on välttämätöntä markkinavalvontapolitiikan onnistumiselle ja avointen ja kilpailukykyisten markkinoiden varmistamiselle koko Euroopassa. Tätä yhteistyötä tuetaan internetpohjaisen yleiseurooppalaisen markkinavalvonnan tiedotus- ja viestintäjärjestelmän (ISCMS) tietokannan toimilla ja tuoteturvallisuutta koskevalla nopealla tiedonvaihtojärjestelmällä (RAPEX), jotka ovat keskeisiä välineitä, joilla vaihdetaan tietoa ja optimoidaan työnjakoa viranomaisten kesken³⁷.

Yhteistyö on varmistettu myös perustamalla tietyn toimialan kansallisten markkinavalvontaviranomaisten hallinnollisen yhteistyön ryhmä, ADCO RED. ADCO RED -ryhmän keskeinen tehtävä on radiolaitedirektiivin (ja sen edeltäjän, direktiivin 1999/5/EY) soveltamisalaan kuuluvien laitteiden markkinavalvontaa koskevien vuosittain tilastojen laatiminen ja toimittaminen komissiolle ja TCAM-komitealle³⁸.

Tämän kertomuksen valmistumiseen mennessä ADCO RED -ryhmä on esittänyt vuoden 2016 markkinavalvontatilastot³⁹. Kyseisenä vuonna direktiiviä 1999/5/EY sovellettiin edelleen, ja näissä tilastoissa on tietoja markkinoilla havaituista direktiivin 1999/5/EY vaatimusten vastaisista tuotteista. Direktiiviä 1999/5/EY sovellettiin 12. kesäkuuta 2016 asti, ja 13. kesäkuuta 2016 ja 12. kesäkuuta 2017 välisenä aikana valmistajilla oli mahdollisuus valita, soveltavatko ne direktiiviä 1999/5/EY vai radiolaitedirektiiviä. Tämä johtui radiolaitedirektiivin 48 artiklassa säädetystä siirtymäkaudesta. Näistä tilastoista voidaan päätellä, että valmistajat sovelsivat kyseisenä aikana mieluummin direktiiviä 1999/5/EY. Sen vuoksi ei voida tehdä konkreettisia päätelmiä siitä, onko radiolaitedirektiivin vaatimusten noudattaminen heikkoa tietyn tyyppisten radiolaitteiden osalta.

---

³⁶ Markkinavalvontakysymyksiin sovelletaan radiolaitedirektiiviä yhdessä asetuksen (EY) N:o 765/2008 15–29 artiklan kanssa.

³⁷ ICSMS on tietotekninen järjestelmä, jolla helpotetaan markkinavalvontaviranomaisten välistä yhteydenpitoa Euroopan talousalueella (ETA). Sen avulla jaetaan nopeasti ja tehokkaasti tietoa vaatimustenvastaisista tuotteista, vältetään päällekkäistä työtä ja nopeutetaan vaatimustenvastaisten tuotteiden poistamista markkinoilta. RAPEX-järjestelmän avulla ETA-maat ja Euroopan komissio voivat vaihtaa nopeasti tietoja vaarallista tuotteista, jotka eivät ole elintarvikkeita. RAPEX-järjestelmän perustamisen oikeudellinen kehys on yleinen tuoteturvallisuusdirektiivi 2001/95/EY. RAPEX-järjestelmän soveltamisala laajennettiin asetuksella (EY) N:o 765/2008 koskemaan myös muita kuin kulutustavaroita ja muita kuin terveysturva- ja turvallisuusriskejä, sikäli kuin ne kuuluvat EU:n yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan. Tietoja vaihdetaan Euroopan komission hallinnoiman internetsovelluksen välityksellä.

³⁸ Yksityiskohtaista tietoa ADCO-ryhmien tavoitteista on saatavilla osoitteesta

http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/building-blocks/market-surveillance/organisation/administrative-cooperation-groups_en

³⁹ <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/24223>

Edellä mainittujen tietojen lisäksi komissio sai jäsenvaltioilta⁴⁰ tietoa radiolaitedirektiivin soveltamisesta 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti⁴¹. Myös näiden tietojen pohjalta voidaan päätellä, että valmistajat käyttivät siirtymäkauden loppuun saakka mieluummin kumottua direktiiviä 1999/5/EY, jota oli vielä mahdollista soveltaa. Markkinoilla olevien radiolaitteiden vaatimustenmukaisuutta arvioitiin siksi direktiivin 1999/5/EY perusteella.

Direktiivin 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti saaduista kertomuksista ei käy ilmi tai ei voida päätellä, että radiolaitedirektiivin olennaisten vaatimusten noudattaminen olisi heikkoa jonkin radiolaiteluokan osalta.

Jäsenvaltiot voivat seuraavina vuosina arvioida radiolaitteen uuden direktiivin (radiolaitedirektiivi) vaatimusten mukaisuutta ja antaa siitä yksityiskohtaisempia tietoja.

Markkinavalvontaviranomaisten ADCO RED -ryhmän kokousten aikana esille tuoma yksittäinen ongelma koski epäselvyyttä siitä, sovelletaanko radiolaitedirektiiviä miehittämättömiin ilma-aluksiin (drooneihin), ja tarvetta varmistaa, että sähkömagneettista yhteensopivuutta ja radiotaajuuksia koskevia vaatimuksia sovelletaan (ainakin) kuluttajille tarkoitettuihin ja kaupallisiin drooneihin. Siviili-ilmailualan asetuksen⁴² antamista koskevien keskustelujen yhteydessä sovittiin, että mukautetaan radiolaitedirektiivissä säädettyä vapautusta, joka koskee ilma-aluksiin liittyviä laitteita⁴³. Uudella asetuksella (EU) 2018/1139⁴⁴, jota sovelletaan 11. syyskuuta 2018 lähtien, muutettiin radiolaitedirektiivin liitettä I (3 kohta), minkä tarkoituksena oli varmistaa, että radiolaitedirektiiviä sovelletaan useimpiin drooniluokkiin.

Vuonna 2017 komissio antoi asetusehdotuksen muita tuotteita kuin elintarvikkeita koskevien sisämarkkinasääntöjen noudattamisesta ja täytäntöönpanon valvonnasta⁴⁵. Sen tarkoituksena on vähentää vaatimustenvastaisten tuotteiden määrää sisämarkkinoilla. Ehdotuksessa tarjotaan yrityksille oikeanlaisia kannustimia, tehostetaan vaatimustenmukaisuustarkastuksia ja tiivistetään valvontaviranomaisten rajatylittävää yhteistyötä lujittamalla nykyisiä

---

⁴⁰ Huhtikuuhun 2018 mennessä 21:ltä EU:n jäsenvaltiolta.

⁴¹ Direktiivin 47 artiklan 1 kohta: Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään 12. kesäkuuta 2017 ja sen jälkeen säännöllisesti vähintään joka toinen vuosi. Kertomuksissa on annettava kuvaus jäsenvaltioiden toteuttamista markkinavalvontatoimista ja tietoja siitä, onko direktiivin vaatimusten noudattaminen toteutunut ja missä määrin se on toteutunut, mukaan lukien etenkin vaatimukset, jotka koskevat talouden toimijoiden tunnistetietoja.

⁴² Ehdotus, jolla kumotaan ja korvataan asetukset (EY) N:o 216/2008, COM/2015/0613 final – 2015/0277 (COD).

⁴³ Radiolaitedirektiivin liitteessä I oleva 3 kohta.

⁴⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1139, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti).

⁴⁵ Menettely 2017/0353/COD.

markkinavalvontatoimien puitteita. Siinä myös kannustetaan eri jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisia yhteisiin toimiin, parannetaan tiedonvaihtoa, edistetään markkinavalvontaohjelmien koordinoitua ja luodaan vahvemmat puitteet unionin markkinoille tulevien tuotteiden valvonnalle ja markkinavalvonta- ja tulliviranomaisten paremmalle yhteistyölle. Ehdotuksessa muun muassa kumotaan radiolaitedirektiivin 39 artikla ja 40 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta⁴⁶.

3.5. Komitea (TCAM)

Radiolaitedirektiivin 45 artiklalla perustetaan televiestintäalan vaatimustenmukaisuuden arviointi- ja markkinoiden valvontakomitea (TCAM), joka on asetuksessa (EU) N:o 182/2011⁴⁷ tarkoitettu komitea. TCAM⁴⁸ antaa lausuntonsa radiolaitedirektiivin mukaisista täytäntöönpanosäädösehdotuksista ja keskustelee yleisesti muista direktiivin soveltamista koskevista aiheista, jotka sen puheenjohtaja tai jäsenvaltion edustaja saattaa sen käsiteltäväksi komitean työjärjestyksen mukaisesti.

Komission edustajan johtama komitea päivitti komission yksiköiden laatiman työjärjestyksen. TCAM hyväksyi⁴⁹ työjärjestyksensä, joka tuli voimaan 19. syyskuuta 2017. Komitean toiminta on näin ollen varmistettu.

On syytä huomata, että samanlainen komitea oli perustettu direktiivillä 1999/5/EY (kumottu direktiivi). Direktiivillä 1999/5/EY perustettu komitea nimesi työryhmän, jonka puheenjohtajana oli komission edustaja⁵⁰ ja joka tarjosi apua ja neuvontaa yksittäisissä kysymyksissä. Tämä työryhmä jatkaa toimintaansa radiolaitedirektiivillä perustetun komitean työryhmänä.

Vuonna 2015 TCAM⁵¹ perusti ilma-aluksiin liittyviä tuotteita, osia ja laitteita käsittelevän alaryhmän. Tämä alaryhmä keskusteli TCAM:n asiakirjassa esitetyistä kysymyksistä ja

---

⁴⁶ Jos tämä muutos hyväksytään, markkinavalvontakysymysten osalta radiolaitedirektiiviä sovelletaan yhdessä tämän asetuksen säännösten kanssa eikä asetuksen (EY) N:o 765/2008 15–29 artiklan kanssa.

⁴⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁴⁸ Jäsenvaltioiden edustajat osallistuvat komitean toimintaan jäseninä ja ETA:n EFTA-valtioiden, Turkin ja Sveitsin edustajat tarkkailijoina.

⁴⁹ Sääntöluonnokset toimitettiin TCAM-komitean jäsenille hyväksyttäväksi CIRCABC:n välityksellä 3.8.–18.9.2017.

⁵⁰ Työryhmässä on asiantuntijoita jäsenvaltioista, ETA:n EFTA-valtioista, Turkista ja Sveitsistä sekä sidosryhmistä (kuten toimialajärjestöt, kuluttajajärjestöt, ilmoitetut laitokset ja eurooppalaiset standardointielimet).

⁵¹ TCAM WG 07.

ehdotuksista, joissa käsiteltiin radiolaitedirektiivin liitteessä I tarkoitettuja ilma-aluksiin liittyviä tuotteita, osia ja laitteita koskevaa poikkeusta, sekä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden tutkimia erityistapauksia, kuten drooneja ja estetutkia. Vuonna 2016 alaryhmä esitti TCAM:lle kertomuksen, joka sisälsi havaintoja ja suosituksia lisäarviointia varten⁵².

Komitea antoi myönteisen lausunnon yhdestä radiolaitedirektiivin 45 artiklan 2 kohdan mukaisesta äänestysmenettelystä – neuvoa-antavasta menettelystä – joka koski komission täytäntöönpanoasetuksen luonnosta, jossa määriteltiin, miten direktiivin 2014/53/EU 10 artiklan 10 kohdassa tarkoitettut tiedot esitetään⁵³.

TCAM-komitean ja radiotaajuuspäätöksellä (676/2002/EY)⁵⁴ perustetun radiotaajuuskomitean yhteisissä kokouksissa keskustellaan yhteisistä radiolaitteisiin liittyvistä kysymyksistä ja siten tarvittaessa helpotetaan radiolaitedirektiivin soveltamista. Tämän yhteisen ryhmän viimeisin kokous pidettiin lokakuussa 2017.

4. Yhdenmukaistetut standardit

4.1. Yhdenmukaistettujen standardien tarkoitus

Yhdenmukaistettujen standardien, joiden viitetiedot on direktiivin mukaisesti julkaistu EUVL:ssä, soveltaminen on vapaaehtoista, mutta soveltamisen etuna on se, että standardit sisältävät vaatimustenmukaisuusolettaman niiden olennaisten vaatimusten osalta, jotka kyseisillä standardeilla on tarkoitus kattaa⁵⁵.

Jos valmistaja päättää olla noudattamatta yhdenmukaistettua standardia tai soveltaa sitä vain osittain, se on velvollinen osoittamaan jollakin muulla valitsemallaan tavalla, että radiolaite on olennaisten vaatimusten mukainen, ja esittämään asianmukaiset tekniset perustelut osoittaakseen näiden vaatimusten noudattamisen. Jos yhdenmukaistettuja standardeja ei ole tai niitä ei sovelleta, valmistajan on neuvoteltava ilmoitetun laitoksen kanssa direktiivin 3 artiklan 2 ja 3 kohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi, mutta 3 artiklan 1 kohdan vaatimusten osalta ei ole tällaista velvollisuutta.

---

⁵² TCAM WG 08(13).

⁵³ Ks. kohta 5.2.3.

⁵⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 676/2002/EY, tehty 7 päivänä maaliskuuta 2002, Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä (EYVL L 108, 24.4.2002).

⁵⁵ Direktiivin 16 artiklassa säädetään, että radiolaitetta, joka on sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, on pidettävä niiden 3 artiklassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten mukaisena, jotka kyseiset standardit tai niiden osat kattavat.

EU on 1980-luvun puolivälistä lähtien käyttänyt yhä enemmän standardeja politiikkojensa ja lainsäädännön tukena. Standardoinnilla on edistetty merkittävästi sisämarkkinoiden toteuttamista uuden lähestymistavan mukaisen lainsäädännön puitteissa. Tällä viitataan eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden laatimiin eurooppalaisiin standardeihin. Nämä eurooppalaiset elimet ovat tehneet kansainvälisen standardisointijärjestön / sähköalan kansainvälisen standardisointijärjestön kanssa erityissopimukset (Wienin ja Frankfurtin sopimukset), joilla varmistetaan yhteistyö useimmissa standardintiasioissa ja vältetään päällekkäisiä toimia. Jos kansainvälisellä tasolla laadittavat standardit voidaan hyväksyä Euroopassa, niille annetaan etusija.

4.2. Yhdenmukaistettujen standardien laatiminen

Komissio pyysi standardintiasetuksen (EU) N:o 1025/2012⁵⁶ 10 artiklan mukaisesti Euroopan sähkötekniikan standardointikomiteaa (CENELEC) ja Euroopan telealan standardintilaitosta (ETSI) laatimaan radiolaitteita koskevia yhdenmukaistettuja standardeja, joilla tuetaan radiolaitedirektiivin 3 artiklan täytäntöönpanoa⁵⁷ (jäljempänä 'toimeksianto').

Toimeksianto annettiin CENELECille ja ETSI:lle lähes kaksi vuotta ennen radiolaitedirektiivissä säädetyn siirtymäkauden päättymistä. Toimeksianto annettiin 4. elokuuta 2015, ja siirtymäkausi päättyi 12. kesäkuuta 2017.

Siinä vahvistettiin standardien antamisen määräaika, 15. maaliskuuta 2016.

CENELEC:ää ja ETSI:ä on kuultu toimeksiannon laadinnassa. Ne olivat siis tietoisia tarpeesta aloittaa yhdenmukaistettujen standardien valmistelu hyvissä ajoin radiolaitedirektiivin soveltamista varten.

Uusin direktiivin 1999/5/EY mukainen yhdenmukaistettujen standardien luettelo sisälsi 252 yhdenmukaistettua standardia, joista 21 koski 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan olennaisia vaatimuksia, 52 koski 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan olennaisia vaatimuksia ja 179 koski 3 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 3 kohdan olennaisia vaatimuksia⁵⁸. Kaikkia näitä yhdenmukaistettuja standardeja ei tarvinnut päivittää⁵⁹. Voimassa oleviin kumotun direktiivin

⁵⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta.

⁵⁷ Commission Implementing Decision of 4.8.2015 on a standardisation request to the European Committee for Electrotechnical Standardisation and to the European Telecommunications Standards Institute as regards radio equipment in support of Directive 2014/53/EU of the European Parliament and of the Council (direktiivin 2014/53/EU mukaisten standardien laadintapyyntöä koskeva komission täytäntöönpanopäätös, annettu 4. elokuuta 2015, ei suomenkielistä versiota).

⁵⁸ Jokainen yhdenmukaistettu standardi muutettuihin versioineen tai eri versioineen (uudet ja korvatut versiot) on laskettu yhdeksi yhdenmukaistetuksi standardiksi.

⁵⁹ Esimerkiksi jotkin niistä korvattiin tai ne kattoivat laitteita, jotka eivät kuuluneet radiolaitedirektiivin soveltamisalaan.

1999/5/EY mukaisiin standardeihin oli tarpeen tehdä vain vähän muutoksia, jotta ne vastaisivat radiolaitedirektiivin muutoksia. Rajoittamatta sellaisten uusien standardien soveltamista, jotka olisi pitänyt laatia radiolaitedirektiivin uuden soveltamisalan vuoksi (verrattuna direktiivin 1999/5/EY soveltamisalaan), oli tarpeen päivittää 187 standardia, joiden viitetiedot julkaistiin direktiivin 1999/5/EY mukaisesti, jotta ne voitiin julkaista radiolaitedirektiivin mukaisesti⁶⁰.

Yhdenmukaistettujen standardien julkaiseminen radiolaitedirektiivin mukaisesti kuitenkin viivästy, koska monia standardeja ei annettu asetetussa määräajassa tai niitä ei päivitetty tai mukautettu radiolaitedirektiivin soveltamiseksi.

Standardointiasetuksen (EU) 1025/2012 mukaan komissio voi julkaista yhdenmukaistettuja standardeja EUVL:ssä ainoastaan, jos standardointiorganisaatiot ovat antaneet ne virallisesti ja jos standardit täyttävät vaatimukset, jotka niiden on tarkoitus kattaa.

Edellä mainitut asiat ja standardien oikea-aikainen saatavuus saivat poliittista ja mediahuomiota.

4.3. Komission toteuttamat toimet ongelmien ratkaisemiseksi

Pyrkiessään ratkaisemaan edellä mainitut kysymykset ja välttämään tällaisten tilanteiden syntymisen vastaisuudessa komissio on tehnyt tiivistä yhteistyötä eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden kanssa.

Ensinnäkin CENELECin ja ETSIn annettua yhdenmukaistetut standardit komissio on arvioinut ne mahdollisimman nopeasti. Standardien arviointi kesti keskimäärin alle kaksi kuukautta niiden epävirallisesta antamisesta ja noin kuukauden niiden virallisesta antamisesta. Lisäksi komissio julkaisi yhdenmukaistetut standardit kuukausittain sen varmistamiseksi, että soveltuvat yhdenmukaistetut standardit ovat mahdollisimman pian valmistajien saatavilla, kuten standardointiasetuksen (EU) 1025/2012 10 artiklan 6 kohdassa säädetään. Soveltuvat yhdenmukaistetut standardit voidaan siis julkaista keskimäärin kahdesta kolmeen kuukauden kuluessa siitä, kun CENELEC ja ETSI ovat ne antaneet. Pyydetessä komissio esitti aina myös huomautuksia standardiluonnoksista ehkäistäkseen ennalta mahdollisia ongelmia, kun ne myöhemmin julkaistaan EUVL:ssä.

Komissio järjesti lisäksi eurooppalaisten standardointielinten kanssa yhteisen työpajan⁶¹, jossa käsiteltiin yhdenmukaistettujen standardien laatuvaatimuksia ja yleisempiä virheitä yhdenmukaistettujen standardien laadinnassa, jotta ne voitaisiin vastaisuudessa välttää. Työpajan aikana tarkasteltiin tapaustutkimuksia, joiden avulla perehdyttiin julkaisematta

---

⁶⁰ CENELEC on päivittänyt 26 yhdenmukaistettua standardia ja ETSI 161 standardia.

⁶¹ Työpaja järjestettiin tammikuussa 2017 Brysselissä. Siihen osallistui edustajia myös kansallisista standardointielimistä, markkinavalvontaviranomaisista ja toimialajärjestöistä.

jättämisen syihin ja esimerkkeihin yleisimmistä virheistä. Lisäksi keskusteltiin joitain ongelmia koskevista suosituksista ja siitä, miten ongelmatapauksissa voitaisiin edetä.

Radiolaitedirektiivin mukaisten yhdenmukaistettujen standardien laadinnan ja julkaisemisen viivästyminen vuoksi⁶² komission yksiköt saivat monia kysymyksiä radiolaitedirektiivin soveltamisesta, siirtymäkauden aikana sovellettavista säännöksistä ja siitä, vaikuttaako direktiivi ennen siirtymäkauden päättymistä (eli ennen 13. kesäkuuta 2017) markkinoille saatettujen radiolaitteiden (esim. matkapuhelinten) toimittamiseen. Tilanteen selkeyttämiseksi sidosryhmille komission yksiköt laativat usein kysyttyä -asiakirjan (”Frequently Asked Questions”), joka julkaistiin ensimmäisen kerran komission verkkosivustolla huhtikuussa 2017⁶³ ja jota on päivitetty aina tarvittaessa.

Komissio pyrkii yleisesti osana sisämarkkinastrategiaa⁶⁴ nykyaikaistamaan eurooppalaista standardointijärjestelmää ja on käynnistänyt niin kutsutun yhteisen standardointialoitteen. Aloitteen tavoitteena on saada aikaan standardointielinten ja jäsenvaltioiden yhteistyötä julkisen ja yksityisen kumppanuuden puitteissa, jotta eurooppalaisiin standardointihaasteisiin voidaan vastata aiempaa tehokkaammin, uusia sääntöjä ja kehitystä koskevia tietoja voidaan vaihtaa ja standardien merkitys ymmärretään paremmin.

4.4. Erityistilanteet ja ratkaisut

Radiolaitedirektiivin mukaisten yhdenmukaistettujen standardien laatimiseen liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi toteutettujen toimien lisäksi komission yksiköt, tavoitteenaan lisätä julkaistujen standardien määrää, noudattivat käytännönläheistä toimintatapaa kahdessa seuraavaksi kuvatussa tilanteessa.

4.4.1. WiFi-standardi (EN 301 893)

ETSI:n toukokuussa 2017 antaman standardin uusin versio, joka kattoi suuren määrän WiFi-tuotteita, aiheutti erityistilanteen (EN 301 893)⁶⁵.

Komissio ehdotti ratkaisuksi siirtymäkautta, jotta toimialalle annettaisiin riittävästi aikaa mukautua uuden yhdenmukaistetun standardin eritelmiin.

---

⁶² Ks. jäljempänä.

⁶³ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive_en

⁶⁴ Sisämarkkinastrategia on komission suunnitelma sisämarkkinoiden koko potentiaalin vapauttamiseksi:

http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_fi

⁶⁵ EN 301 893: 5 GHz RLAN; yhdenmukaistettu standardi, joka kattaa direktiivin 2014/53/EU 3 artiklan 2 kohdan olennaiset vaatimukset.

4.4.2. Yhdenmukaistetut standardit, jotka eivät sisältäneet vastaanottimen suorituskykyparametreja koskevia eritelmiä

Monissa ETSIn yhdenmukaistetuissa standardeissa, jotka julkaistiin direktiivin 1999/5/EY mukaisesti, ei täysin otettu huomioon uuden radiolaitedirektiivin olennaisia vaatimuksia (esim. vastaanottimen suorituskykyparametreja). Kun näiden yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot lisättiin EUVL:ssä radiolaitedirektiivin mukaisesti julkaistavien yhdenmukaistettujen standardien luetteloon⁶⁶, komissio esitti ratkaisuksi sellaisen huomautuksen lisäämistä, jossa todetaan, että nämä standardit eivät luo vaatimustenmukaisuusolettamaa kyseisten puuttuvien parametrien osalta. Valmistajien olisi puuttuvien parametrien osalta, joita on melko vähän, noudatettava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä, johon ilmoitettu laitos osallistuu (eli mikä tahansa radiolaitedirektiivin liitteessä III tai liitteessä IV tarkoitettu menettely).

4.5. Radiolaitedirektiivin mukaisten yhdenmukaistettujen standardien asema

Tehdyn työn ja toteutettujen toimien ansiosta sellaisten ETSIn yhdenmukaistettujen standardien määrä, joiden viitetiedot julkaistiin radiolaitedirektiivin mukaisesti ennen siirtymäkauden päättymistä⁶⁷, oli jopa suurempi kuin niiden standardien määrä, joiden viitetiedot julkaistiin direktiivin 1999/5/EY nojalla (radiolaitedirektiivi: 134; direktiivi 1999/5/EY: 125).⁶⁸ Maaliskuun 2018 alussa viiden muun ETSIn standardin viitetiedot sekä viiden CENELECin standardin viitetiedot julkaistiin EUVL:ssä radiolaitedirektiivin mukaisesti, jolloin yhdenmukaistettujen standardien määrä nousi yhteensä 144:ään⁶⁹.

5. Vaatimukset

5.1. Uuteen lähestymistapaan perustuvat vaatimukset

Radiolaitedirektiivissä vahvistetaan olennaiset vaatimukset turvallisuudelle ja terveydelle, sähkömagneettiselle yhteensopivuudelle ja radiotaajuuksien tehokkaalle käytölle. Se muodostaa myös perustan joidenkin sellaisten näkökohtien lisäsääntelylle, joita ovat esim.

---

⁶⁶ Julkaistu 8. kesäkuuta 2017 juuri ennen siirtymäkauden päättymistä (joka oli 12. kesäkuuta 2017).

⁶⁷ Eli ennen 12. kesäkuuta 2017.

⁶⁸ Jokainen yhdenmukaistettu standardi muutettuine versioineen tai eri versioineen (uudet ja korvatut versiot) on laskettu yhdeksi yhdenmukaistetuksi standardiksi.

⁶⁹ 139 ETSIn standardia koskee 3 artiklan 2 ja 3 kohdan olennaisia vaatimuksia. Viisi CENELECin standardia, joista neljä koskee 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan olennaisia vaatimuksia ja yksi 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan olennaisia vaatimuksia.

yksityisyyden ja henkilötietojen suoja, petoksilta suojaaminen, yhteentoimivuus, hätäpalveluihin pääsy sekä radiolaitteen ja ohjelmiston yhdistelmän vaatimustenmukaisuus.

Turvallisuutta koskevilla radiolaitedirektiivin ja direktiivin 1999/5/EY olennaisilla vaatimuksilla viitataan direktiivin 2014/35/EU turvallisuustavoitteisiin. Nämä EU:ssa jo yli 35 vuoden ajan sovelletut tavoitteet kattavat kaikki yleiseen etuun liittyvät turvallisuusriskit, ja niiden tarkoituksena on varmistaa yhtenäinen järjestelmä ja käyttäjien korkeatasoinen suoja. Tämän kertomuksen valmistumiseen mennessä saaduista markkinavalvontatiedoista ei ole tullut esiin markkinoille saatettujen radiolaitteiden turvallisuuteen liittyviä huolenaiheita tai ongelmia eikä niistä ole ilmennyt radiolaitteiden aiheuttamia onnettomuuksia.

Yhdenmukaistetut standardit tukevat radiolaitedirektiivin olennaisia vaatimuksia⁷⁰.

5.2. Komissiolle siirretty valta antaa delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä

5.2.1. Direktiivin 3 artiklan 3 kohta (olennaiset lisävaatimukset) ja 4 artikla (radiolaitteiden ja ohjelmistojen yhdistelmät)

Direktiivin 3 artiklan 3 kohdassa komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään, mitä radiolaiteluokkia kukin 3 artiklan 3 kohdan a–i alakohdassa säädetty vaatimus koskee. Vaatimukset koskevat yhteentoimivuutta, hätäpalveluja, ohjelmistoja, petoksia, palveluihin pääsyä, yksityisyyttä, henkilötietoja ja väärinkäyttöä.

Tämän kertomuksen valmistumiseen mennessä komissio ei ole antanut 3 artiklan 3 kohtaa koskevia delegoituja säädöksiä, vaikka joitakin aloitteita on jo tehty, kuten jäljempänä todetaan. Direktiivin 1999/5/EY mukaisesti hyväksytyt komission päätöksiä sovelletaan edelleen radiolaitedirektiivin nojalla, kunnes kyseiset päätökset kumotaan, sikäli kuin ne eivät ole radiolaitedirektiivin vastaisia. Näin ollen voimassa on viisi 3 artiklan 3 kohdan g alakohdan soveltamiseksi tehtyä komission päätöstä⁷¹.

Radiolaitedirektiivin 4 artiklan mukaan radiolaitteiden ja niiden käyttötarkoituksen mukaisen käytön mahdollistavien ohjelmistojen valmistajien on toimitettava jäsenvaltioille ja komissiolle tiedot radiolaitedirektiivin 3 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten täyttymisestä radiolaitteiden ja ohjelmistojen suunniteltujen yhdistelmien osalta. Tätä vaatimusta sovelletaan, jos komissio antaa asiaankuuluvat delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset. Tähän mennessä 4 artiklan soveltamiseksi ei ole annettu delegoituja tai täytäntöönpanosäädöksiä.

---

⁷⁰ Ks. kohta 4.

⁷¹ Nämä komission päätökset on lueteltu liitteessä.

Radiolaitteita käsittelevä komission asiantuntijaryhmä on rekisteröity komission rekisteriin⁷², ja sen tehtävänä on avustaa komissiota radiolaitedirektiivin mukaisten mahdollisten delegoitujen säädösten valmistelussa ja yleisesti antaa asiantuntijaneuvoja radiolaitedirektiiviä koskevista kysymyksistä. Tämän kertomuksen valmistumiseen mennessä on julkaistu hakumenettely ryhmän jäsenten valitsemiseksi ja sen perustamisen loppuun saattamiseksi.

Direktiivin 3 artiklan 3 kohdan i alakohta ja 4 artikla: verkkoyhteyksillä varustetut tuotteet

Uusien digitaalitekniikoiden, kuten esineiden internetin, tekoälypohjaisen kehittyneen robotiikan ja autonomisten järjestelmien, 3D-tulostamisen tai pilvipalvelujen, yleistyessä talouteemme ja yhteiskuntaamme saattaa kohdistua lainsäädännöllisiä haasteita, jotka menevät pidemmälle kuin tietokoneistamisen tähän mennessä mukanaan tuomat haasteet.

Komissio aikoo käynnistää tätä alaa koskevia aloitteita⁷³. Huhtikuussa 2018 hyväksyttiin komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle⁷⁴. Siinä esitellään tekoälyyn liittyviä, jo tehtyjä aloitteita ja alan edistysaskelia.

Radiolaitedirektiivi voi olla tällä alalla merkityksellinen, koska sitä sovelletaan verkkoyhteyksillä varustettuihin tuotteisiin (eli kommunikoiviin laitteisiin). Direktiivissä asetetaan niihin liittyviä vaatimuksia, jotta tällaiset laitteet tukisivat ominaisuuksia, joilla varmistetaan, että uusien tai muutettujen ohjelmistojen käyttö ei vaikuta laitteiden vaatimustenmukaisuuteen ja että niitä käytettäessä suojataan muiden muassa henkilötietoja ja yksityisyyttä.

Harkittavana on yhden tai useamman delegoidun säädöksen / täytäntöönpanosäädöksen laatiminen radiolaitedirektiivin 3 artiklan 3 kohdan i alakohdan ja 4 artiklan 2 kohdan nojalla. Molemmissa kohdissa viitataan ohjelmistojen käyttöön. Tavoitteena on varmistaa, että uusien tai muutettujen ohjelmistojen käyttö ei vaikuta tiettyjen radiolaiteluokkien vaatimustenmukaisuuteen.

Komissio perusti määräaikaisen uudelleenkonfiguroitavia radiojärjestelmiä käsittelevän komission asiantuntijaryhmän (Commission Expert Group on Reconfigurable Radio Systems, E03413)⁷⁵. Vaikka tulevaisuudessa perustetaan uusi radiolaitteita käsittelevä asiantuntijaryhmä, jolla on laajempi toimenkuva, uudelleenkonfiguroitavia radiojärjestelmiä

---

⁷² Asiantuntijaryhmän nimi: Commission expert group on Radio Equipment (E03587).

⁷³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/artificial-intelligence>

⁷⁴ COM(2018) 237 final.

⁷⁵ Julkaistu komission asiantuntijaryhmien rekisterissä 9. joulukuuta 2016. Lisätietoja:

<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert>

käsittelevä komission asiantuntijaryhmä säilyy erillisenä asiantuntijaryhmänä, jotta se voi saattaa työnsä päätökseen.

Komissio harkitsee myös 3 artiklan 3 kohdassa säädetyn yksityisyyden, henkilötietojen ja petoksilta suojaamiseen liittyvän säädösvallan käyttöä. Komission yksiköt tutkivat viime aikoina esille tulleita ongelmia, jotka koskevat tiettyjen kommunikoivien tuoteluokkien (kuten nukkejen ja älyrannekellojen) turvallisuutta ja niiden aiheuttamia riskejä etenkin lapsille, ja keskustelevat niistä TCAM-komiteassa ja sen työryhmässä.

TCAM-komitean työryhmässä esille tuotujen tiettyjen kommunikoivien tuoteluokkien, esim. nukkejen ja älyrannekellojen, turvallisuusongelmien jälkeen keskusteluja jatketaan radiolaitteita käsittelevässä ryhmässä, jonka komissio perustaa.

Tätä varten komission yksiköt aikovat käynnistää kaksi tutkimusta, joista toinen koskee älyrannekelloja ja verkkoyhteyksillä varustettuja leluja ja toinen uudelleenkonfiguroitavia radiojärjestelmiä. Tutkimuksissa analysoidaan ongelmien kriittisyyttä ja esitetään kustannus-hyötyanalyysi.

Direktiivin 3 artiklan 3 kohdan a alakohta: yleislaturi

Yleislaturin osalta radiolaitedirektiivin 3 artiklan 3 kohdan a alakohdassa komissiolle siirretään valta määrittellä radiolaiteluokat, jotka on suunniteltava siten, että ne toimivat yhteen lisälaitteiden ja erityisesti yleislatureiden kanssa. Radiolaitedirektiivin johdanto-osan 12 kappaleessa viitataan tarpeeseen pyrkiä edelleen kehittämään yleislaturi tiettyihin luokkiin kuuluville radiolaitteille.

Vuonna 2009 matkapuhelinten valmistajat tekivät vapaaehtoisen sopimuksen (yhteistyösopimus) matkapuhelimista, jotka saatetaan markkinoille vuodesta 2011 lähtien⁷⁶. Allekirjoittajat sopivat kehittävänsä USB 2.0 Micro B (mikro-USB) -liitäntään perustuvan yhteisen eritelmän, joka mahdollistaisi matkapuhelinten kanssa täysin yhteensopivien laturien saattamisen markkinoille. Puhelimissa, joissa ei ole mikro-USB-liitäntää, voidaan käyttää sovitinta yhteistyösopimuksen ehtojen mukaisesti.

Sopimuksen tavoitteena oli taata latureiden ja markkinoilla olevien uusien matkapuhelinten yhteentoimivuus ja näin vähentää tarvetta ostaa tai vaihtaa jatkuvasti latureita ja kaapeleita. Tämän seurauksena sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrä vähenisi kierrätystaloutta ja energiaunionia koskevien strategioiden⁷⁷ mukaisesti. Samalla yhteentoimivuutta pidettiin kilpailukykyisten digitaalisten sisämarkkinoiden kehittämisen kannalta keskeisenä tekijänä, joka hyödyttää sekä toimialaa että kuluttajia. Yhteistyösopimuksen tavoitteena oli myös varmistaa, että kuluttajat hyötyvät luotettavista, energiatehokkaista ja turvallisista latureista riippumatta siitä, tarjoavatko niitä älypuhelinten valmistajat vai myydäänkö ne erillisinä tuotteina.

---

⁷⁶ Yhteistyösopimus uusittiin kahdesti, ja sen voimassaolo päättyi vuonna 2014.

⁷⁷ http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm

Ennen yhteistyösopimusta EU-maissa oli käytössä 500 miljoonaa matkapuhelinta, jotka olivat kuitenkin yhteensopivia ainoastaan tiettyjen matkapuhelinlatureiden kanssa, sillä markkinoilla oli yli 30 erilaista laturityyppiä. Tilanne oli kuluttajien kannalta hankala, ja sen arvioitiin aiheuttavan EU:ssa vuosittain yli 51 000 tonnia elektroniikkajätettä.

Komissio tilasi tutkimuksen, jossa arvioitiin matkapuhelinlatureiden yhdenmukaistamista koskevan yhteistyösopimuksen vaikutuksia ja mahdollisia tulevia vaihtoehtoja. Tutkimus valmistui elokuussa 2014⁷⁸, ja siinä vahvistettiin, että valittu menetelmä (komission tukema vapaaehtoinen sopimus sekä teknisen standardin laatiminen) lisäsi matkapuhelinlatureiden yhdenmukaistamista EU:ssa ja paransi niiden käyttömukavuutta kuluttajien kannalta.

Tutkimuksessa esitettiin muun muassa seuraavat tiedot ja päätelmät: Vaikuttaa siltä, että myös ne matkapuhelinvalmistajat, jotka eivät allekirjoittaneet yhteistyösopimusta, ovat hyväksyneet mikro-USB-latausratkaisut, minkä vuoksi lähes 100 prosenttia Euroopassa vuonna 2013 myydyistä tiedonsiirtovalmiuksilla varustetuista matkapuhelimista oli yhteensopivia mikro-USB-latausratkaisun kanssa. Yhteistyösopimuksen ansiosta erillisiä latureita myytiin 6–21 miljoonaa vähemmän vuosina 2011–2013. Mikro-USB-latauksen yleistymisen on vähentänyt tarvetta ostaa erillisiä latureita ja siten vähentänyt raaka-aineiden käyttöä, mikä ei ehkä muutoin olisi ollut mahdollista.

Koska aiemmat kokemukset yhteistyösopimuksesta olivat osoittautuneet myönteisiksi edellä mainituista syistä, komissio halusi jatkaa vapaaehtoiseen sopimukseen perustuvaa lähestymistapaa. Lisäksi sääntelyyn perustuvaan vaihtoehtoon verrattuna vapaaehtoinen toimintatapa mahdollistaa uusien teknologioiden ja innovaatioiden helpomman käyttöönoton. Vapaaehtoisen lähestymistavan etuna saattaa olla myös laajempi soveltamisala, esimerkiksi se voi kattaa latausjohdon molemmat päät⁷⁹.

Koska vapaaehtoisella toimintatavalla tähän mennessä saavutetut tulokset eivät kuitenkaan ole tyydyttäviä, komissio käynnistää piakkoin tutkimuksen eri vaihtoehtojen kustannuksista ja hyödyistä, sääntelyyn perustuva vaihtoehto mukaan lukien.

Direktiivin 3 artiklan 3 kohdan g alakohta: tehokas pääsy hätäpalveluihin älypuhelimilla

Harkittavana oleviin aiheisiin kuuluu radiolaitedirektiivin 3 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukainen delegoitu säädös, jotta kehittyneisiin tietojenkäsittelyvalmiuksilla varustettuihin matkapuhelimiin (eli älypuhelimiin) voidaan soveltaa hätäpalveluihin liittyvää vaatimusta. Tavoitteena on varmistaa, että Euroopan unionin markkinoille saatettavat älypuhelimet tukevat tehokkaasti pääsyä hätäpalveluihin, esim. numeroon 112.

---

⁷⁸ Julkaistu komission verkkosivustolla seuraavassa osoitteessa:

http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive/common-charger_en

⁷⁹ Radiolaitedirektiivin 3 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaan on mahdollista säännellä ainoastaan matkapuhelinpuolta (rajapintaa).

5.2.2. 5 artikla (rekisteröinti)

Radiolaitedirektiivin 5 artiklassa säädetään rekisteröintijärjestelmästä, joka koskee radiolaiteluokkia, joiden osalta vaatimusten täyttyminen on heikkoa. Järjestelmää sovelletaan, jos komissio hyväksyy sitä koskevat delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset.

Tällä hetkellä ei ole riittävästi tietoja, tilastoja tai näyttöä, jotka osoittaisivat, että tiettyjen radiolaiteluokkien vaatimustenmukaisuus on heikko. Kuten edellä on todettu, valmistajat halusivat käyttää kumottua direktiiviä siirtymäkauden loppuun saakka, ja sen vuoksi useimpien markkinoilla olevien radiolaitteiden vaatimustenmukaisuus on arvioitu ainoastaan direktiivin 1999/5/EY perusteella.

Siksi komissio ei tähän päivään mennessä ole antanut 5 artiklan mukaisia delegoituja tai täytäntöönpanosäädöksiä.

5.2.3. Muut säännökset

Edellä mainittujen 4 ja 5 artiklan lisäksi myös joissakin muissa radiolaitedirektiivin säännöksissä komissiolle siirretään valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä⁸⁰.

Tähän mennessä komissio on antanut yhden täytäntöönpanosäädöksen, joka koskee radiolaitedirektiivin 10 artiklan 10 kohdan täytäntöönpanoa⁸¹.

Radiolaitedirektiivin 10 artiklan 10 kohdassa säädetään, että valmistajien on lisättävä pakkaukseen tietoja, joista käyvät ilmi ne jäsenvaltiot tai jäsenvaltion sisäinen maantieteellinen alue, joissa on asetettu radiolaitteen käyttöönottoa koskevia rajoituksia tai käyttöä koskevia vaatimuksia. Samassa säännöksessä edellytetään myös, että valmistajan on annettava rajoituksia tai vaatimuksia koskevat tiedot radiolaitteen mukana toimitettavissa ohjeissa. Täytäntöönpanosäädöksessä on kaksi vaihtoehtoa sille, miten tiedot esitetään pakkauksessa⁸². Lisäksi siinä säädetään, että ohjeissa on annettava yksityiskohtaiset tiedot asianomaisen jäsenvaltion valitsemalla, loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä kielellä.

5.3. Tarpeettomien hallinnollisten veloitteiden ja monitulkintaisuuksien poistaminen

---

⁸⁰ Direktiivin 2 artiklan 2 kohta, 8 artiklan 2 kohta, 10 artiklan 10 kohta, 33 artiklan 4 kohta, 41 artiklan 1 kohta ja 42 artiklan 4 kohta.

⁸¹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1354, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/53/EU 10 artiklan 10 kohdassa tarkoitettujen tietojen esittämistavan täsmentämisestä (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti), EUVL L 190, 21.7.2017, s. 7–10.

⁸² Valmistaja voi esittää pakkauksessa näkyvän ja helppolukuisen lyhyen sanallisen ilmaisun tai varoitusmerkin.

Radiolaitedirektiiviehdotuksen vaikutustenarvioinnin⁸³ mukaan aiempi direktiivi (eli direktiivi 1999/5/EY) sisälsi paljon monitulkintaisuuksia ja tarpeettomia hallinnollisia velvoitteita, esimerkiksi ilmoituksia tai merkintöjä koskevia vaatimuksia.

Kun radiolaitedirektiivillä poistettiin direktiivin 1999/5/EY 6 artiklan 4 kohdassa säädetty ilmoittamista koskeva vaatimus, poistettiin valmistajiin kohdistuva kaupan mahdollinen este. Valmistajien ei enää tarvitse ilmoittaa taajuusspektrin hallinnasta vastaavalle viranomaiselle aikomuksestaan saattaa markkinoille radiolaitteita, jota käytetään taajuuksilla, joita ei ole yhdenmukaistettu koko EU:ssa. Komissio on näin ollen lopettanut keskitetyn online-ilmoitusjärjestelmän (One Stop Notification) toiminnan. Järjestelmä oli rekisteröityjen käyttäjien saatavilla GROW-pääosaston sähköisten palvelujen portaalissa, jossa ne ilmoittivat asianomaiselle taajuuksien hallinnasta vastaavalle viranomaiselle aikomuksestaan saattaa markkinoille radiolaitteita, jotka käyttävät taajuuksia, joita ei ole yhdenmukaistettu koko EU:ssa⁸⁴. Toiminnan lopettamisen vuoksi toimintakustannuksiakaan ei enää ole.

Laiteluokkatunnistinta eli varoitusmerkkiä, joka on direktiivin 1999/5/EY mukaan kiinnitettävä laitteeseen, ei vaadita radiolaitedirektiivissä. Tämän merkin käytännön arvo kuluttajille oli hyvin pieni, ja oli epäselvää, milloin merkki oli kiinnitettävä. Siksi tämä vaatimus aiheutti toimialalle tarpeetonta hallinnollista rasitetta. Radiolaitedirektiivissä on selkeämmät säännökset esitettävistä tiedoista, jos käyttöä on rajoitettu⁸⁵. Komissio hyväksyi täytäntöönpanosäädöksen, jossa täsmennetään, miten nämä tiedot on esitettävä, ja minimoi näin tällaisesta velvollisuudesta mahdollisesti aiheutuvan hallinnollisen rasitteen (ks. kohta 5.2.3).

Jotta vältettäisiin tarpeettomat radiolaitteiden kaupan esteet sisämarkkinoilla, radiolaitedirektiivissä – sekä direktiivissä 1999/5/EY, kun se oli voimassa – veloitetaan jäsenvaltiot ilmoittamaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille teknisiin määräyksiin liittyvistä hankkeistaan, jotka koskevat esimerkiksi radiorajapintoja. Radiolaitedirektiivillä, verrattuna direktiiviin 1999/5/EY, poistettiin tarpeetonta hallinnollista rasitusta, koska ilmoittamista koskevaa vaatimusta ei sovelleta kaikissa tapauksissa: radiolaitedirektiivin mukaan esimerkiksi unionin sitovien säädösten mukaisia kansallisia rajapintamääräyksiä ei tarvitse ilmoittaa. Komission yksiköt laativat mallin, jota jäsenvaltioiden ja EFTA-valtioiden on käytettävä laatiessaan ja julkaistessaan rajapintaa koskevia kansallisia määräyksiä, jotka on ilmoitettava. Mallilla helpotetaan siten kyseisen säännöksen toimintaa ja soveltamista.

CE-merkintää koskevat radiolaitedirektiivin vaatimukset⁸⁶ ovat pääosin uuden lainsäädäntökehyksen periaatteiden mukaisia. Suurin ero verrattuna uuteen

---

⁸³ 52012SC0300

⁸⁴ Tiedot olivat saatavilla siirtymäkaudella eli vuoden 2017 loppuun saakka.

⁸⁵ Direktiivin 10 artiklan 10 kohdassa säädetään, että valmistajien on lisättävä pakkaukseen tiedot, joista käyvät ilmi ne jäsenvaltiot tai jäsenvaltion sisäinen maantieteellinen alue, joissa on asetettu radiolaitteen käyttöönottoa koskevia rajoituksia tai käyttöä koskevia vaatimuksia. Lisäksi rajoituksia tai vaatimuksia koskevat lisätiedot on annettava radiolaitteen mukana toimitettavissa ohjeissa.

⁸⁶ CE-merkinnän kiinnittäminen osoittaa, että tuote on tuotteeseen sovellettavan unionin lainsäädännön mukainen.

lainsäädäntökehykseen on velvoite kiinnittää CE-merkintä myös pakkaukseen. Radiolaitedirektiivin soveltamisen alusta lähtien mikään ei kuitenkaan ole viitannut siihen, että tämä vaatimus aiheuttaisi tarpeetonta lisärasitusta valmistajille⁸⁷. Radiolaitedirektiivin lisäksi radiolaitteisiin voidaan soveltaa useita EU:n säädöksiä, joissa säädetään CE-merkinnästä⁸⁸. Varmistamalla yhdenmukaisuus uuden lainsäädäntökehyksen periaatteiden kanssa yksinkertaistetaan valmistajiin kohdistuvaa rasitusta, koska ne voivat soveltaa yhdenmukaisia periaatteita.

Näytöllä esitettävän CE-merkinnän – ja sähköisen merkinnän yleensä – käyttöönotto on vaihtoehto, jota voitaisiin arvioida laaja-alaisen kehyksen puitteissa⁸⁹, jos tällaisten yhdenmukaisten periaatteiden tarkistaminen ja nykyisen lainsäädännön laaja-alainen arviointi tulee tarpeelliseksi. Hiljattain annettua tuotelainsäädäntöpakettia koskevassa vaikutustenarvioinnissa⁹⁰ käsiteltiin sähköisten merkintöjen kustannuksia ja hyötyjä ja todettiin, ettei sähköisistä merkinnöistä koidu selkeää taloudellista etua.

6. Päätelmät

Radiolaitedirektiivin (uuden direktiivin) täytäntöönpano sujui kaiken kaikkiaan hyvin ja ilman suuria ongelmia, lukuun ottamatta viivästyksiä, jotka koskivat täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamista ja yhdenmukaistettujen standardien julkaisemista.

Komissio antoi tarvittavaa tukea järjestämällä työpajan ja antamalla ohjeasiakirjoja, joilla varmistettiin helppo siirtyminen uuden direktiivin (radiolaitedirektiivin)⁹¹ soveltamiseen.

Vaikka jotkin jäsenvaltiot eivät ilmoittaneet radiolaitedirektiivin täytäntöönpanotoimenpiteitään asetetussa määräajassa, komissio ei saanut valituksia vaatimustenmukaisten radiolaitteiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvistä ongelmista. Vuoden 2017 loppuun mennessä kaikki jäsenvaltiot olivat ilmoittaneet toimenpiteensä, joilla direktiivi saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä⁹².

Yhdenmukaistettujen standardien osalta tilanne on parantunut jatkuvasti asianomaisten osapuolten (komissio ja standardointielimet) yhteisten ponnistelujen sekä komission

---

⁸⁷ Radiolaitedirektiivin johdanto-osan 45 kappaleen mukaan vaatimuksen, jonka mukaan laitteiden pakkauksiin on kiinnitettävä CE-merkintä, on havaittu yksinkertaistavan markkinavalvontaa.

⁸⁸ Esim. direktiivi 2011/65/EU (vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa), direktiivi 2006/42/EC (koneista) ja direktiivi 2009/48/EY (lelujen turvallisuudesta).

⁸⁹ Radiolaitteisiin sovelletaan myös muita EU:n säädöksiä, joissa säädetään CE-merkinnästä. Jos näytöllä esitettävä CE-merkintä otetaan käyttöön, myös näitä muita EU:n säädöksiä on muutettava.

⁹⁰ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD:2017:0466:FIN>

⁹¹ Ks. kohta 2.

⁹² Ks. kohta 3.1.

tarvittaessa noudattaman pragmaattisen lähestymistavan ansiosta. Useimpien standardien viitetiedot onkin viimein julkaistu EUVL:ssä⁹³.

On syytä todeta, että radiolaitedirektiivin mukaan radiolaitteiden on oltava olennaisten vaatimusten mukaisia. Yhdenmukaistettujen standardien, joiden viitetiedot on julkaistu EUVL:ssä radiolaitedirektiivin mukaisesti, soveltaminen on vapaaehtoista. Jos yhdenmukaistettuja standardeja ei ole tai niitä ei sovelleta, valmistajan on neuvoteltava ilmoitetun laitoksen kanssa erityisvaatimuksista⁹⁴.

Radiolaitedirektiivin mukaisten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittamisessa⁹⁵ ei ole ollut ongelmia, eikä komission tietoon ole tullut, että ilmoitettujen laitosten työtaakka olisi liian suuri tai että ne eivät pystyisi suorittamaan tehtäviään.

Radiolaitedirektiivissä, jota alettiin soveltaa 13. kesäkuuta 2016, säädetään yhden vuoden siirtymäkaudesta⁹⁶ (joka päättyi 12. kesäkuuta 2017). Valmistajat halusivat käyttää siirtymäkauden loppuun saakka direktiiviä 1999/5/EY. Tämän kertomuksen valmistumiseen mennessä valtaosa markkinoilla olevista radiolaitteista on sen vuoksi arvioitu direktiivin 1999/5/EY mukaisesti.

Koska radiolaitedirektiiviin perustuvaa tietoa, tilastoja tai näyttöä ei ole riittävästi, ei voida tehdä lopullisia päätelmiä siitä, onko vaatimusten täytyminen heikkoa joihinkin luokkiin kuuluvien radiolaitteiden osalta.

Radiolaitedirektiivillä komissiolle siirrettiin tiettyjä valtuuksia⁹⁷, kun taas joitain kumotun direktiivin (1999/5/EY) nojalla tehtyjä komission päätöksiä sovelletaan edelleen radiolaitedirektiivin nojalla⁹⁸. Valtuuksiensa mukaisesti komissio on jo antanut yhden täytäntöönpanosäädöksen radiolaitedirektiivin 10 artiklan 10 kohdan soveltamiseksi ja laatii parhaillaan delegoitua säädöstä, jolla varmistetaan, että älypuhelimilla voidaan tosiasiallisesti ottaa yhteys hätäpalveluihin, esimerkiksi hätäpuhelulla E112.

TCAM-komitean työryhmä kehottaa myös antamaan radiolaitedirektiivin mukaisia delegoituja säädöksiä sen varmistamiseksi, että käyttäjän turvallisuus ja yksityisyys suojataan, uusien tai muutettujen ohjelmistojen käyttö ei vaikuta radiolaitteiden vaatimustenmukaisuuteen ja radiolaitteet toimivat yhteen yleislaturien kanssa.

---

⁹³ Ks. kohta 4.

⁹⁴ Direktiivin 3 artiklan 2 ja 3 kohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi, mutta 3 artiklan 1 kohdan vaatimusten osalta ei ole tällaista velvollisuutta.

⁹⁵ Ks. kohta 3.3.

⁹⁶ Radiolaitedirektiivin 48 artikla.

⁹⁷ Ks. kohta 5.2.

⁹⁸ Ks. oheinen liite Liite.

On kuitenkin ensin tutkittava, mitkä radiolaiteluokat voisivat kuulua tällaisten delegoitujen säädösten soveltamisalaan. Kootakseen asiantuntijoilta neuvoja ja keskustellakseen perusteellisesti näistä kysymyksistä komissio perusti uudelleenkonfiguroitavia radiojärjestelmiä käsittelevän komission asiantuntijaryhmän ja on perustamassa uuden radiolaitteita käsittelevän asiantuntijaryhmän, jolla on laajempi toimenkuva⁹⁹. Ennen delegoidun säädöksen hyväksymistä olisi tehtävä vaikutustenarviointi paremman sääntelyn suuntaviivojen mukaisesti.

Radiolaitedirektiivin 47 artiklan 2 kohdan mukaan kertomus on laadittava joka viides vuosi, mikä tarkoittaa, että uusi kertomus laaditaan ja annetaan vuonna 2023.

---

⁹⁹ Ks. kohta 5.2.1.

Liite

Radiolaitedirektiivillä käyttöön otetut muutokset

Soveltamisalaan liittyvät muutokset

Direktiiviin 1999/5/EY verrattuna radiolaitedirektiivillä on otettu käyttöön seuraavat muutokset:

- Pelkästään lähetysten vastaanottamiseen tarkoitetut radio- ja televisiolaitteet, jotka eivät kuuluneet direktiivin 1999/5/EY soveltamisalaan, kuuluvat radiolaitedirektiivin soveltamisalaan.
- Alle 9 kHz:n taajuudella toimivat laitteet kuuluvat radiolaitedirektiivin soveltamisalaan.
- Radiomäärityslaitteet kuuluvat selvästi radiolaitedirektiivin soveltamisalaan.
- Pelkästään kiinteästi kytketyt telepäätelaitteet eivät kuulu radiolaitedirektiivin soveltamisalaan.
- Ammattikäyttöön tarkoitetut räätälöidyt vastaanotinsarjat, joita käytetään ainoastaan tutkimus- ja kehittämistarkoituksiin alan laitoksissa, eivät kuulu radiolaitedirektiivin soveltamisalaan.

Muut muutokset (luettelo ei ole tyhjentävä), jotka eivät liity yhdenmukaistamiseen uuden lainsäädäntökehyksen kanssa

- Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten osalta arvioinnissa on otettava huomioon myös kohtuudella ennakoitavat käyttöolosuhteet.
- Direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetuilla olennaisilla vaatimuksilla viitataan myös radiotaajuuksien tehokkaaseen käyttöön.
- Verkko-operaattoreiden julkisia rajapintoja ei julkaista (direktiivin 1999/5/EY 4 artiklan 2 kohta poistettiin).
- Valmistajan ei enää tarvitse ilmoittaa jäsenvaltioille radiolaitteita, joita käytetään taajuuksilla, joita ei ole yhdenmukaistettu koko EU:ssa (direktiivin 1999/5/EY 6 artiklan 4 kohta poistettiin).

Direktiivin 1999/5/EY mukaisesti tehdyt komission päätökset

Direktiivin 1999/5/EY 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehtyjä komission päätöksiä sovelletaan edelleen radiolaitedirektiivin nojalla siltä osin kuin ne eivät ole radiolaitedirektiivin vastaisia. Nämä päätökset ovat seuraavat:

- Komission päätös 2005/631/EY, tehty 29 päivänä elokuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY vahvistetuista olennaisista vaatimuksista, joilla varmistetaan Cospas-Sarsat-järjestelmän paikannuslähettinten pääsy hätäpalveluihin (EUVL L 225, 31.8.2005, s. 28).
- Komission päätös 2005/53/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY 3 artiklan 3 kohdan e alakohdan soveltamisesta radiolaitteisiin, jotka on tarkoitettu osaksi alusten automaattista tunnistusjärjestelmää (AIS) (EUVL L 22, 26.1.2005, s. 14).
- Komission päätös 2013/638/EU, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, olennaisista vaatimuksista, jotka liittyvät SOLAS-sopimuksen ulkopuolelle jääviin merialuksiin asennettavaksi tarkoitettuihin radiolaitteisiin, joiden tarkoituksena on osallistua merenkulun maailmanlaajuiseen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään (GMDSS) (EUVL L 296, 7.11.2013, s. 22).
- Komission päätös 2001/148/EY, tehty 21 päivänä helmikuuta 2001, direktiivin 1999/5/EY 3 artiklan 3 kohdan e alakohdan soveltamisesta lumivyörylähettämiin/-vastaanottimiin (EYVL L 55, 24.2.2001, s. 65).
- Komission päätös 2000/637/EY, tehty 22 päivänä syyskuuta 2000, direktiivin 1999/5/EY 3 artiklan 3 kohdan e alakohdan soveltamisesta radiolaitteisiin, jotka kuuluvat sisävesiliikenteen radiopuhelinpalvelua koskevan alueellisen järjestelyn piiriin (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 50). Komission päätös 2005/631/EY.

Myös radio- ja telepätelaitteiden ja niihin liittyvien tunnisteiden alustavasta luokittelusta 6 päivänä huhtikuuta 2000 tehty komission päätös 2000/299/EY (EYVL L 97, 19.4.2000, s. 13), joka on hyväksytty direktiivin 1999/5/EY 4 artiklan 1 kohdan nojalla, jää voimaan, lukuun ottamatta säännöksiä, joissa viitataan varoitusmerkkiin.

Direktiivissä 1999/5/EY vaadittua laiteluokan tunnistetta, toisin sanoen tiedotus- tai varoitusmerkkiä, jolla käyttäjää varoitetaan joissakin jäsenvaltioissa mahdollisesti sovellettavista rajoituksista tai vaatimuksista hankkia lupa radiolaitteen käyttöön, ei enää vaadita radiolaitedirektiivissä. Sen sijaan valmistajan on annettava tiedot radiolaitedirektiivin 10 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jos yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa on rajoitettu laitteen käyttöönottoa tai asetettu vaatimuksia hankkia lupa laitteen käyttöön.

Komissio on hyväksynyt täytäntöönpanosäädöksen, jossa täsmennetään, miten nämä tiedot on esitettävä. Täytäntöönpanosäädöksessä on kaksi vaihtoehtoa sille, miten tiedot esitetään: valmistaja voi esittää pakkauksessa näkyvästi ja helppolukuisesti joko lyhyen sanallisen ilmaisun tai varoitusmerkin.

Täytäntöönpanosäädöksessä säädetään lisäksi, että ohjeissa on annettava yksityiskohtaiset tiedot asianomaisen jäsenvaltion määräämällä, loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä kielellä.